

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 28111-02-24

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

תובעת/מבקשת:

נגד

נתבעים/משיבים:

2. הרשות המרכזית לפי חוק אמנת האג
פרקליטות המדינה - המחלקה הבינלאומית
הבין לאומית

החלטה

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

1. לפניי בקשת המבקשת מיום 13.2.24, במסגרתה מתבקש בית המשפט לקבוע, במעמד צד אחד, בהתאם לסעיף 15 לתוספת לחוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), התשנ"א - 1991 ובהתאם לתקנה 119 לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א - 2020 כי מקום המגורים הרגיל של הילדים הינו בישראל וכי בסירובו של המשיב להחזיר את הילדים לישראל הוא גורם להפרת זכויות משמורת של המבקשת בהתאם לדין הישראלי, וכי סירובו של המשיב להחזיר את הילדים לישראל מהווה התחקוה או אי החזרה שלא כדין כמשמעותה בסעיף 3 לאמנה.

2. בהחלטתי מיום 13.2.24 הוריתי כדלקמן: "לתגובת המשיבים 1 ו-2 תוך 10 ימים מהמסירה. לא מצאתי כל מקום ליתן החלטה במעמד צד אחד ולעניין זה אפנה להחלטה מיום 18.6.23 בתמ"ש 14322-06-23. כמו כן משעפ"י האמור בבקשה המשיב 1 שוהה לא ברור מדוע מצויינת כתובתו ברח' [REDACTED]. המבקשת תבצע מסגרה אישית של הבקשה והחלטתי זו למשיב. ניתן בזה היתר להמצאת כתבי-בי-דין מחוץ לתחום השיפוט".

3. כבר ביום 15.2.24 הגישה המשיבה 2 את תגובתה ובמסגרתה (סעיפים 4-6) טענה כדלקמן: "4" בהליך בהתאם לחוק אמנת האג עסקינן בסכסוך פרטי, בדרך כלל בין הורים. בהליך זה הרשות המרכזית אינה צד וככלל משמשת כגורם אובייקטיבי אשר אינו לוקח חלק בדיונים. משכך, אין זה מתפקידה של הרשות המרכזית להביע עמדתה לגבי תיקים המתנהלים בבית המשפט.

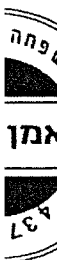
5. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד למחוק את המחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה כמשיבה בהליך, וכן לפטור אותה מהגשת תגובה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 28111-02-24

- 1 מעבר לצורך, הרשות המרכזית מבקשת להביא לתשומת ליבו של בית המשפט
 2 הנכבד את החלטת בית המשפט העליון בבע"מ 1930/14 פלונית נ"י פלוני (פורסם
 3 בנבו ביום 5.6.2014) בעניין השימוש בסעיף 15 לחוק אמנת האג".
- 4
- 5 4. ביום 28.2.24 הוגשה תגובת המשיב וביום 10.3.24 הוגשה תשובת המבקשת משכך ניתנת
 6 החלטתי.
- 7
- 8 בפתח הדברים אציין ואדגיש כי לא מצאתי במסגרת החלטה זו להידרש לטענות הצדדים
 9 באשר לשאלה מהו מקום המגורים הרגיל של הילדים, ישראל כטענת המבקשת או
 10 כטענת המשיב שכן ההכרעה בבקשה הינה משפטית גרידא ואינני נדרש לאמור לצורך
 11 ההכרעה ובפרט לאור האמור בה.
- 12
- 13 5. בבע"מ 1930/14 פלונית נ"י פלוני [פורסם בנבו, 5.6.14] זכה סעיף 15 לחוק אמנת האג (החזרת
 14 ילדים חטופים), התשנ"א-1991 (להלן: "האמנה") לניתוח מקיף ומעמיק על ידי כבי השופט
 15 נ. הנדל, אשר בהעדר דיון ממשל בסעיף זה על ידי בית המשפט העליון עד לאותה העת, מצא
 16 לנכון להבהיר בהרחבה את הסוגייה הפללית העולה מסעיף 15 לאמנה ותכליתו, לרבות
 17 השאלה מי רשאי להגיש את הבקשה וכיצד על בתי המשפט בישראל להתייחס לבקשה
 18 המוגשת לפי סעיף 15 לאמנה?
- 19
- 20 6. בסעיף 3 לפסק הדין קבע כבי השופט הנדל כי האמנה "באה להתמודד עם התופעה
 21 המתפשטת של חטיפה בינלאומית של ילדים על ידי אחד מהוריהם".
 22 ובהמשך הסעיף: "יעדיה עוגנו בסעיף 1 לאמנה. האחד, להבטיח את החזרתם המיידית של
 23 קטינים שהורחקו ממדינתם או לא הוחזרו אליה שלא כדין. האחר, הבטחת כיבוד הדדי של
 24 זכויות המשמורת והביקור ביעילות על ידי המדינות החתומות. אם כן, למעט במקרים
 25 חריגים המנויים באמנה ומפורשים בצמצום (ראו לדוגמה סעיף 13 לאמנה), האמנה דוגלת
 26 בהחזרת המצב לקדמותו, טרם חטיפת הילד באם הייתה כזאת, ובהשבתו של הילד למקום
 27 המגורים הרגיל שלו באופן מהיר, אשר ימנע פגיעה נוספת בו, תוך שיתוף פעולה בין
 28 המדינות. הליך משפטי לפי האמנה אינו קובע את זכויות ההורים כגון זכותם למשמורת,
 29 אלא פוסק בדבר הפורום המדינתי אשר ידון בכך. ברם, ישנה חשיבות רבה להליך המהיר
 30 לפי האמנה בשני מובנים. האחד, מנקודת מבטו של הקטין המסוים על ציר חוויות חייו
 31 והנזק העלול להיגרם לו כתוצאה מהימשכות ההליכים. האחר, ככלי הרתעתי כללי הנלחם
 32 מיידית נגד תופעת החטיפה על ידי הורה וכנגד האפשרות כי הורה החוטף, בעקבות שיהוי
 33 ההליך, יהא בגדר 'החוטא יצא נשכר'".
- 34
- 35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 28111-02-24

1 כאמור בפסק הדין, סעיף 15 לאמנה, מהווה ביטוי לשיתוף הפעולה האמור, וזו לשונו:
 2 "הרשויות השיפוטיות או המינהליות של מדינה מתקשרת רשאיות, לפני הוצאת צו להחזרת
 3 הילד, לדרוש שהמבקש ישיג, מרשויות המדינה שבה נמצא מקום מגוריו הרגיל של הילד,
 4 החלטה או קביעה אחרת שהרחקתו או אי החזרתו נעשתה שלא כדין כמשמעותן בסעיף 3
 5 לאמנה, במידה שניתן להשיג החלטה או קביעה כאמור באותה מדינה. הרשויות המרכזיות
 6 של המדינות המתקשרות יסייעו עד כמה שאפשר למבקשים להשיג החלטה או קביעה
 7 כאמור".

8
 9 עוד כאמור בפסק הדין ועל פי לשון סעיף 15 לאמנה, "הרשויות המוסמכות במדינה בה
 10 מתנהל הליך העיקרי רשאיות לפנות למדינת מקום המגורים הרגיל של הילד, ולהיעזר בה
 11 על מנת לברר האם הוא יצא ממנה שלא כדין לפי סעיף 3 לאמנה. לפיכך, סעיף 3 עומד במרכז
 12 הבמה ומהווה חלק מובנה מסעיף 15, שכן הוא מגדיר מתי ילד הורחק שלא כדין מהמקום
 13 אשר נקבע כעליו להימצא בו".
 14
 15 סעיף 3 לאמנה קובע:

16 "הרחקתו או אי החזרתו של ילד תיחשב לא כדין כאשר –

- 17 (א) יש בהן הפרת זכויות המשמורת המוענקות לאדם, למוסד או לכל גוף אחר, בין
 18 במאוחד ובין בנפרד, על פי דין המדינה שבה היה מקום מגוריו הרגיל של הקטין
 19 סמוך לפני הרחקתו או אי החזרתו, וכן
 20 (ב) בעת ההרחקה או אי החזרה הופעלו אותן זכויות בפועל, בין במאוחד ובין בנפרד,
 21 או שהיו מופעלות כך אלמלא ההרחקה או אי החזרה.
 22 זכויות המשמורת הנזכרות בסעיף קטן (א) יכול שינבעו במיוחד מכוח דין, החלטה
 23 שיפוטית או מינהלית או הסכם בעל תוקף משפטני על פי דין אותה מדינה".

24
 25 "כלומר, על מנת לקבוע אם ילד הורחק שלא כדין נדרש בית המשפט לבחון קיומה של הפרת
 26 זכות משמורת. זכות זו יכול שתנבע מהדין, מהחלטה שיפוטית או מהסכם בעל תוקף
 27 משפטי על פי אותה מדינה. יש והכרעה זו פשוטה, ויש והיא מורכבת. המורכבות עשויה
 28 להיות עובדתית מבחינת התנהגות ההורים, ועשויה להיות משפטית מבחינת הגדרת זכויות
 29 המשמורת. מכאן נוצרה הפרקטיקה המעוגנת בסעיף 15 לחוק האמנה, לפיה פונה המדינה
 30 המתקשרת, בה מתנהל הליך לפי האמנה, לרשויות המדינה בה נמצא מקום מגוריו הרגיל
 31 של הילד. זאת כדי להבהיר את הדין המקומי הרלוונטי להכרעה בהליך העיקרי. לא פעם
 32 מעשי יותר שבית המשפט שבפניו מתנהל הליך לפי האמנה יקבל מידע באשר לדין החל
 33 במדינת מקום המגורים הרגיל של הילד מרשויות מדינה זו, מאשר האפשרות להיעזר
 34 במומחים או ללמוד את הדין הזר הרלוונטי לעומקו. בראייה של סעיף 15 לאמנה, משמשות
 35 רשויות מדינת מקום המגורים הרגיל של הילד כבית משפט מסייע ונלווה לבית המשפט בו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 28111-02-24

מתנהל ההליך העיקרי. מקור כוחו של בית המשפט המסייע נובע מההליך העיקרי המתנהל
במדינת הפורום הראוי לפי האמנה. מתחם הסיוע נגזר ממומחיותו בדין המקומי, ככל שהוא
רלוונטי ונדרש להכרעה בהליך העיקרי. אין חובה לבקש החלטה כזו, אולם האפשרות
קיימת ככל שמתעורר קושי בהכרעה בתיק, שיש בידי מדינת מקום מגוריו של הקטין את
היכולת המשפטית לסייע בפתרונו (ראו למשל: A.E. Anton, The Hague
Convention on International Child Abduction, 30 INT. & COMP. L.Q.
1981, 553, 537)).

בסעיף 4 לפסק הדין נדרש כבי השופט הנדל לשאלה העקרונית מי רשאי לדרוש החלטה לפי
סעיף 15 לאמנה. בית המשפט בו מתנהל ההליך מכוח האמנה או בעל הדין?

כאמור בפסק הדין על פי לשונו הפשוטה של סעיף 15 לאמנה "הרשויות – ולא הפרט – הן
שרשויות לדרוש החלטה שכזו"

מאידך וכפי שנקבע בפסק הדין, יש המפרשים את סעיף 15 לאמנה לאור סעיף 29 לאמנה ו-
סעיף 295 כב לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, (כיום ועם כניסתן לתוקף של
התקנות החדשות תקנה 119) - ומכוחם ו-"מבחינה פורמלית יכול לכאורה כל אדם המגיש
בקשה להליך לפי האמנה, להגיש בקשה לפי סעיף 15 לחוק האמנה, ולדרוש שמדינה
נוספת, שנייה במספר, תחווה דעתה באשר לשאלה האם בוצעה חטיפה אם לאו. ניתן לטעון
כי משהוגשה בקשה לפי סעיף 15 לאמנה, חובה להכריע בה לגופו של עניין".

סעיף 29 לאמנה קובע :

"אמנה זו לא תמנע אדם, מוסד או גוף אחר הטוען כי היתה הפרה של זכויות משמורת או
ביקור כמשמעותן בסעיפים 3 או 21, מלפנות ישירות אל השירותים השיפוטיות או
המינהליות של מדינה מתקשרת, בין על פי הוראות אמנה זו ובין בדרך אחרת"

תקנה 119 תקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020 שכותרתה "בקשה
בדרך קבלת החלטה בדבר הרחקה שלא כדין" קובעת:

"הטוען כי ילד הורחק ממנו או לא הוחזר אליו שלא כדין, רשאי להגיש בקשה לקבלת
החלטה בדבר הרחקה או אי-החזרה שלא כדין, לפי סעיף 15 לתוספת לחוק אמנת האג, וזאת
בין אם הייתה דרישה של הרשות המרכזית או בית משפט במדינת החוץ שאליה הורחק
הילד ובין אם לאו".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו

תמ"ש 28111-02-24

- 1 לאחר שכב' השופט הנדל מונה מספר נימוקים, "שיסודם בשיקולי מדיניות, בשיקולים
2 מעשיים ובתכלית האמנה", קובע כב' השופט הנדל כי "אין לדון לגופה של כל בקשה לפי
3 סעיף 15 לחוק האמנה שהוגשה על ידי בעלי הדין. זהו אינו עניין של סמכות, אלא הפעלה
4 ראויה של שיקול דעת שיפוטי על פי הוראות האמנה ותכליתה".
5
6 ואלה הם הנימוקים כפי שנקבע על ידי כב' השופט הנדל בפסק דינו:
7
8 "ראשית, הסכנה שמא יפרץ הסכר ובקשות להחלטה לפי סעיף 15 לחוק האמנה תוגשנה
9 באופן תדיר ואוטומטי. אין מדובר אך מהחשש כשלעצמו מהצפת בתי המשפט לענייני
10 משפחה וערכאות הערעור בבקשות מעין אלו שלא לצורך. מדובר בסיכון ממשי שבקשות
11 אלו, כאשר הן אינן משרתות את תכלית האמנה, עלולות דווקא לפגוע בתכליות האמנה
12 ולהוביל לסרבול מיותר הפוגע בהליך העיקרי. זאת לנוכח התערבות מדינה נוספת בסוגיה,
13 בעוד שעסקינן בהליכים דחופים במיוחד, שמטרתם להשיב ילדים שנחטפו בהקדם
14 האפשרי, או לקבוע שלא בוצעה חטיפה על פי האמנה.
15
16 שנית, כאשר אין הצדקה להחלטה שכזו על ידי מדינה נוספת, מתעורר החשש כי הדבר
17 ייתפס כהתערבות בלתי הולמת הפוגעת בריבונות המדינה בה מתנהל ההליך העיקרי
18 וערכאותיה המשפטיות, האמונות על פתרון הסכסוך מתוקף האמנה אשר אומצה על ידי
19 שתי המדינות.
20
21 שלישית, עצם קיומם של הליכים מקבילים בשני בתי משפט הדנים באותה סוגיה, לרבות
22 ערכאות הערעור שבכל מדינה, פועל בניגוד לתכלית האמנה. המדינה בפניה מתנהל ההליך
23 העיקרי היא הגורם שאמור לדון בסוגיית מקום מגוריהם הרגיל של הילד – היא ולא מדינה
24 אחרת. המדינה האחרת חייבת לקבל את פסיקתו של בית המשפט הראשון בכל הקשור
25 לפורום אשר יידון בזכויות המשמורת וכדומה. ניהול הדיון פעמיים פוגע בחלוקת מלאכת
26 ההכרעה כפי שהותוותה על ידי האמנה.
27
28 רביעית, מבנהו ולשונו של סעיף 15 לאמנה מלמדים כי מטרת הפנייה היא לקבל מרשויות
29 המדינה שבו נמצא מקום מגוריו הרגיל של הילד הכרעה לפי סעיף 3 לתוספת לאמנה.
30 המטרה אינה כי שתי המדינות יתרכזו בשאלת מקום מגוריו הרגיל של הילד. המנגנון של
31 סעיף 15 לאמנה נועד למקרים בהם המדינה שבפניה מתנהל ההליך לפי אמנת האג חפצה
32 בסיוע מהמדינה האחרת בדבר עמדתה המשפטית לגבי סעיף 3 לתוספת לאמנה על פי הדין
33 הפנימי שלה. פשיטא, המטרה אינה לקבל חוות דעת נוספת בשאלה שאין למדינה השנייה
34 כל יתרון בהכרעה בה, לגבי מקום מגוריהם הרגיל של הילד. אין תועלת בבחינה כפולה זו....

1 *

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 28111-02-24

1 שהסעיף נועד לענות על קשיים שהמדינה המתקשרת עלולה לחוות בשל העדר ודאות
 2 בשאלה כיצד עליה ליישם את דין מדינת מקום המגורים הרגיל של הילד בנסיבות המקרה.
 3 הדרך המוצעת בסעיף 15 לאמנה היא פנייה למדינת מקום המגורים הרגיל של הילד.
 4 המדינה אשר מקבלת את הפנייה אמורה לגבש עמדה לגבי תנאי סעיף 3 לתוספת לאמנה,
 5 על מנת לקבוע האם ההרחקה הפרה את זכויות המשמורת – זכויות התואמות את הדין
 6 המקומי שלה.

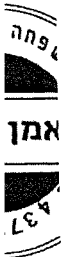
7
 8 על סמך נימוקים אלה, עמדתי היא כי למרות שהדין הישראלי מאפשר ליחיד להגיש בקשה
 9 לפי סעיף 15 לחוק האמנה לבתי המשפט בישראל, על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו
 10 ולבחון האם הבקשה שהוגשה היא ראויה לאור תכליות האמנה. דהיינו, האם היא מסייעת
 11 להליך העיקרי ומקדמת אותו, על ידי הבהרת הדין הישראלי אליו נדרש בית המשפט הזר,
 12 או שמא מהווה היא אך כלי בידי ההורה המבקש לנהל שני הליכים במקביל בסוגיית מקום
 13 המגורים הרגיל של הילד. או אז אין בבקשה זו אלא לגרום לסרבול מיותר של ההליך באופן
 14 הפוגע בתכליות האמנה ככלל ובסעיף 15 לחוק האמנה בפרט. עצם מתן האפשרות להגיש
 15 את הבקשה אינה הופכת אותה לראויה בכל מצב. דיון אוטומטי לגופו של עניין בכל בקשה,
 16 תוך הידרשות לבחינת מקום המגורים הרגיל של הילד ועמידה על הדינים הרלוונטיים
 17 לסוגייה, אינו מתיישב עם תכליות האמנה ועם הפסיקה במדינות אחרות כגון אנגליה
 18 וארצות הברית".

19
 20 9. לאחר שעמדתי על המתווה הנורמטיבי יש לעבור ולהפריע בשאלה האם המקרה דנו, מושא
 21 החלטה זו מצדיק דיון בבקשה לגופה, היינו, הכרעה בשאלה מהו מקום המגורים הרגיל של
 22 הקטינים!

23
 24 10. לאחר שעיינתי היטב בטענות הצדדים ובשים לב להלכה שנקבעה בבע"מ 1930/04 הנ"ל,
 25 מצאתי כי דין הבקשה להידחות והכל כמפורט להלן:

26
 27 התובעת בתשובתה מתעלמת לחלוטין מההלכה הברורה שנקבעה בבע"מ 1930/04. בסעיף 22
 28 לתשובה מאזכרת המשיבה את פסק הדין שניתן בבע"מ 1930/04 אך התניחותה מוגבלת אך
 29 ורק לתכלית האמנה ה-"דוגלת בהחזרת המצב לקדמותו, טרם חטיפת הילד באם הייתה
 30 כזאת, ובהשבתו של הילד למקום המגורים הרגיל שלו באופן מהיר, אשר ימנע פגיעה נוספת
 31 בו, תוך שיתוף פעולה בין המדינות".

32
 33 בהמשך תשובתה סעיף 26 שבה ומפנה התובעת לבע"מ 1930/04 תוך שהיא מצטטת: "בקשה
 34 לפי סעיף 15 לחוק האמנה לבתי המשפט בישראל, על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו
 35 ולבחון האם הבקשה שהוגשה היא ראויה לאור תכליות האמנה. דהיינו, האם היא מסייעת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24-02-28111

1 להליך העיקרי ומקדמת אותו, על ידי הבהרת הדין הישראלי אליו נדרש בית המשפט
2 הזר...".

3
4 לעניין זה אציין כי הציטוט אותו מביאה המבקשת בבקשתה הינו ציטוט חלקי ומגמתני.
5 הציטוט המלא והמדויק מפסק הדין הוא:

6 "על סמך נימוקים אלה, עמדתי היא כי למרות שהדין הישראלי מאפשר ליחיד להגיש
7 בקשה לפי סעיף 15 לחוק האמנה לבתי המשפט בישראל, על בית המשפט להפעיל את
8 שיקול דעתו ולבחון האם הבקשה שהוגשה היא ראויה לאור תכליות האמנה. דהיינו, האם
9 היא מסייעת להליך העיקרי ומקדמת אותו, על ידי הבהרת הדין הישראלי אליו נדרש בית
10 המשפט הזר, או שמא מהווה היא אך כלי בידי ההורה המבקש לנהל שני הליכים במקביל
11 בסוגיית מקום המגורים הרגיל של הילד. או אז אין בבקשה זו אלא לגרום לסרבול מיותר
12 של ההליך באופן הפוגע בתכליות האמנה ככלל ובסעיף 15 לחוק האמנה בפרט. עצם מתן
13 האפשרות להגיש את הבקשה אינה הופכת אותה לראויה בכל מצב. דיון אוטומטי לגופו של
14 עניין בכל בקשה, תוך הידרשות לבחינת מקום המגורים הרגיל של הילד ועמידה על הדינים
15 הרלוונטיים לסוגייה, אינו מתיישב עם תכליות האמנה ועם הפסיקה במדינות אחרות כגון
16 אנגליה וארצות הברית".

17
18 אין צורך לומר כי הציטוט המלא הנ"ל מתוך פסק הדין מבהיר היטב מדוע אין להידרש
19 לבקשת התובעת ולהכריע בה.

20
21 11. עיקר תשובתה של התובעת סעיפים 21-41 הן טענותיה העובדתיות אשר מכוחן ולאורן
22 מבקשת היא לבסס את טענתה כי מקום המגורים הרגיל של הקטינים הינו בישראל ולא
23 כפי טענת הנתבע.

24
25 אין חולק וכפי שמציינת התובעת בבקשתה מיום 13.2.24, כי הוגשה על ידה לבית המשפט
26 תביעה להחזרת הקטינים לישראל מכוח האמנה.
27 ראו לעניין זה האמור בסעיף 8 לבקשה:
28 "בנסיבות אלו, אין מנוס מפתיחת הליכים משפטיים במדינת ישראל, לצורך
29 החזרת הקטינים לישראל מכוח אמנת האג (החזרת קטינים חטופים) ולשם כך המבקשת
30 זקוקה בדחיפות להחלטה בבקשה זו".

31
32 עוד ראו לעניין זה האמור בסעיף 42 לבקשה:
33 "המבקשת שכרה שירותי משרד עו"ד לצורך הגשת תביעה להחזרת הקטינים
34 בהתאם לאמנת האג והיא זקוקה לפסק הדין בדחיפות לשם כך".

מחור
למק
679

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו

תמ"ש 28111-02-24

- 1 עוד ראו לעניין זה האמור בסעיף 2.1 לתגובת המשיב ולפיו תביעה מכוח האמנה הוגשה לבית
2 המשפט [REDACTED] ביום 19.2.24 וכי נקבע דיון מקדמי ליום 29.2.24.
- 3 ביום 7.3.24 אף הגיש האב בקשה לצרף את הצו שניתן ביום 29.2.24 בתום הדיון שהתקיים
4 בבית המשפט [REDACTED] ולפיו נקבע דיון ליום 1.5.24.
- 5
- 6 בנסיבות אלה ונוכח קיומו של הליך מכוח אמנת האג אין כל מקום כי בית משפט זה יידרש
7 להכריע בשאלה מהו מקום המגורים הרגיל של הקטינים, וזו תוכרע כמקובל על ידי בית
8 המשפט [REDACTED] בפניו תלויה ועומדת תביעת האם להחזרת הקטינים לישראל לפי האמנה.
- 9
- 10 12. מקריאת ס' 8-42 לבקשת האם אותם ציטטתי לעיל, ואופן ניסוחם עולה לכאורה כי התובעת
11 זקוקה להחלטה מכוח ס' 15 לצורך ניהול ההליך [REDACTED], משל החלטה כאמור מהווה תנאי
12 להגשת ההליך או ניהולו, טענה אשר אין בה כל ממש.
- 13
- 14 13. אין בידי לקבל את טענות האם כי יש במתן החלטה על ידי בית משפט זה כדי לסייע בהליך
15 העיקרי ו/או ליעיל אותו. די לעיין בסעיפים 31-33 לתשובת האם על מנת לעמוד על כך; מפאת
16 חשיבות האמור בסעיפים אלה לצורך הכרעה בבקשה שבפניי להלן האמור בהם:
17

31. על כן, נראה כי לא יכול להיות ספק כי הצהרת המדינה הנחטפת ובמקרה דנא ישראל לגבי מקום
המגורים הרגיל של הילדים ערב חטיפתם על ידי המשיב והפרת זכויות משמורת לרבות קביעת מקום
המגורים של הילדים לאור דין ישראל על ידי מעשה החטיפה "מסייעת להליך העיקרי ומקדמת אותו
על ידי הבהרת הדין הישראלי".

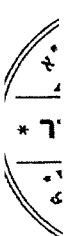
32. **יודגש:** הליכי אמנת האג בביהמ"ש [REDACTED] קבועים ליום [REDACTED] ומתן פסק הדין ההצהרתי על ידי
כבוד ביהמ"ש יסייע רבות ליעול ולקידום אותו הליך ואולי אפילו תייתר אותו כליל ותביא להחזרת
הילדים בהסכמת המשיב לישראל, שכן למשיב לא עומדת לכל הדעות כל הגנה מפני הליכי אמנת האג
(כוונתו לטעון כי מדינת ישראל הינה מקום מסוכן לילדים בודאי שלא עומדת בתנאי האמנה).

33. על כן, לאחר שיינתן פסק דין הצהרתי ע"י כבוד ביהמ"ש לפיו הופרו זכויות משמורת לפי הדין
הישראלי וכן מקום המגורים הרגיל היה ישראל, ההליך ב [REDACTED] יהיה קצר ומהיר הרבה
יותר (אם המשיב יטען לקיומן של הגנות) או שיתייתר לגמרי והדבר הינו בהתאם למטרות האמנה
להביא להחזר מידי של הקטינים למדינה שבה מצוי מקום מגוריהם הרגיל של הילדים לפני החטיפה
(ויזכר כי הילדים כמהים לחזור, רשומים לבתי ספר בישראל, וכולי).

18

19

- 20 **ראשית,** הדין הישראלי הינו ברור ואינו מצריך כל הבהרה, ובכל מקרה הבהרה כזו לא
21 התבקשה על ידי בית המשפט [REDACTED] וחזקה כי ככל ובית המשפט היה נדרש להבהרת הדין
22 היה פועל ונותן החלטה כאמור. לעניין זה יש להוסיף כי ההליך מתנהל [REDACTED]
23 לה שיטת ומערכת משפט מתוקנת ולא במדינה בה יש לחשוש כי לצדדים או למי מהם לא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 28111-02-24

1 יינתן יומו ולא יתאפשר לו להביא את ראיותיו לרבות לעניין הדין הזר – הדין הישראלי,
2 באמצעות באי כוחו.

3
4 שנית והוא העיקר, מהאמור בסעיפים 31-33 לתשובת התובעת / האם, עולה כי זו מבקשת
5 לעקוף את ההליכים, משל הכרעת בית משפט זה בשאלה מהו מקום המגורים
6 הרגיל של הקטינים, ככל שתינתן טרם הכרעת בית המשפט, יש בה להוות מעשה
7 בית דין ביחס להליכים המתנהלים ב

8
9 הכרעת בית משפט זה, ככל שהייתי נעתר לבקשת התובעת ודן בה לגופה, אין בה להכריע או
10 למיתר את ההכרעה בשאלה זו ובתובענה המונחת לפתחו של בית המשפט ב, כפי טענת
11 האם ומשכך אין בה לסייע או לקדם את ההליך העיקרי.

12
13 מהאמור בתשובת המבקשת כמו גם בבקשתה העיקרית מיום 13.2.24 עולה באופן ברור כי
14 המטרה והתכלית העומדת ביסוד בקשת התובעת היא לקבוע שמדינת ישראל היא מקום
15 המגורים הרגיל של הקטינים. הכרעה זו מסורה לבית המשפט בפניו מונחת
16 התביעה העיקרית מכוח האמנה ושאלה עקרונית ומהותית זו, מהו מקום המגורים הרגיל של
17 הקטינים, תידון ותוכרע במסגרת ההליך העיקרי, וזו כאמור המטרה באמנה. התובעת
18 מבקשת למעשה להעביר את הדיון בתביעה העיקרית מכוח האמנה לבית משפט זה, וזאת
19 בניגוד לאמנה.

20
21 כך גם אין בידי לקבלת את טענת התובעת בסעיף 27 לתשובתה ולפיה :
22 "יידגש: בעניינינו, בניגוד למקרה שנדון בתיק 1930/14 מבחינת נסיבותיו העובדתיות, לא
23 נדרש קיום דיון הוכחות בישראל ועל כן בקשה זו לא תעבד אלא תייעל את ההליכים, כך
24 שבפני ביהמ"ש ב, כבר תונח החלטה הקובעת הפרת זכויות משמורת ואת
25 מקום המגורים הרגיל של הילדים לפני הדיון בפניו ביום 1.5.24."

26
27 כפי שנקבע על ידי כב' השופט הנדל בע"מ 7784/12 פלונית נ' פלוני, [פורסם בנבו 28.7.13]
28 בסעיף 9 לפסק הדין:

29 "העמדה לפיה Habitual Residence ('מקום המגורים הרגיל') הינה סוגיה של
30 "Pure Fact", עובדה טהורה, משמעה שעל הבדיקה להיות מקיפה ומעמיקה. התוצאה
31 של הביורר העובדתי הטהור היא שלעיתים עובדה מסוימת תזכה למשקל רב בשקלול הסופי
32 של כלל הנתונים ולעיתים עובדה אחרת תזכה בכורה. בדיקה עובדתית טהורה חייבת
33 להיות רחבה וכוללנית. מארג העובדות בהחלט יכלול את כוונות ההורים ואת ההחלטות
34 שקיבלו, אך אין ליתן לכוונותיהם משקל עצמאי וחיצוני לבחינה העובדתית. הכוונה אף היא
35 חלק מהתמונה העובדתית. מטבע הדברים, נתון הכוונה מפנה את הבדיקה להורים. אף כאן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו

תמ"ש 28111-02-24

1 יש לתת את המשקל הממשי למונח המדויק **Habitual Residence of the Child** –
 2 "מקום מגוריו הרגיל של הילד" השם את הזרקור על הילד. במובן זה יש לשמוע את קולו
 3 של הילד. זאת לא במובן בו בית המשפט ישאל אותו למקום מגוריו הרגיל שהרי אין אנו
 4 עוסקים בסוגיה סובייקטיבית, אלא במובן האובייקטיבי המופשט במידת מה. על פי ראייה
 5 זו חשוב לבחון את חיי הילד כפי שהם, אך המסקנה עשויה לכלול את כוונת ההורים שאף
 6 היא רלוונטית בתור עובדה. כמובן, יש חשיבות לשיקולים אחרים כגון מטרת הנסיעה
 7 למדינה אחרת, תחימת הנסיעה בזמן ואף גילו של הילד. ודוק, יש לבחון לא את מקום מגוריו
 8 של הילד כי אם את מקום מגוריו הרגיל על המשתמע מכך".

9
 10 כלום סבורה המבקשת כי בית המשפט יכריע בשאלה מהותית ועקרונית זו, ללא שמיעת
 11 הצדדים וקיומו של דיון הוכחות במסגרתו יחקרו על טענותיהם בעניין זה, זאת בפרט בשים
 12 לב למחלוקת בין הצדדים בעניין זה ומשהמדובר בהכרעה הכרוכה בהכרעה בטענות שבעובדה
 13 ולא בהכרעה שהינה משפטית גרידא.

14
 15 כמו כן ולטעמי לא ניתן להתעלם מהעובדה כי כעולה מסעיף 2 להחלטה /צו שניתן בתום הדיון
 16 שהתקיים ביום 29.2.24 עולה כי הדיון שנקבע ליום 1.5.24, נקבע למועד זה, לאחר שהצדדים
 17 דחו את המועדים שהוצעו על ידי בית המשפט לקיום הדיון הנוסף בחודש מרץ 2024.
 18 לפיכך הניסיון לטעון כי יש בתובענה שהוגשה דחיפות ובהילות וכי זו יש בה לזרז את
 19 ההליכים טוב היה אם לא הייתה נטענת כלל.

20
21 ראו לעניין זה סעיף 2 להחלטה מיום 29.2.24 :
22

2. Having turned down the Court's offers for hearing dates in March, the parties shall
 appear on **May 1, 2024, at 8:30 a.m.** in Courtroom 13-3 of the United States District Court for the
 Southern District of [redacted] ([redacted] Division), located at [redacted].
 [redacted] for a final hearing on the Petition.

23
24
25 מהטעמים המצטברים והמשלימים כאמור לעיל, הנני מורה על דחיית הבקשה. 16

26
27 לפנים משורת הדין, לאור מהות ההליך ועיימ שלא להסלים את הסכסוך בין הצדדים אינני
28 עושה צו להוצאות. 17

29
30 המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור התיק. 18
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו

תמ"ש 28111-02-24

1
2
3
4
5
6
7
8
9

19. ההחלטה ניתנת לפרסום לאחר השמטת כל פרט מזהה.

10
11
12

יחזקאל אליהו, שופט

איסור פרסום

